

Vraag nr. 237
van 8 juli 1996
van de heer HUGO MARSOUL

Beschermde gebouwen – Onderhoudsplicht

In het koninklijk besluit (KB) van 6 december 1976 en het decreet van 3 maart 1976 wordt de onderhoudsplicht van eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd gebouw bepaald.

Wanneer eigenaars of vruchtgebruikers zich niet houden aan de minimale onderhoudsplicht, zoals omschreven in artikel 2 van het KB, moet kunnen worden opgetreden. Dat is echter een zeer zwak punt in het decreet van 3 maart 1976. Een klacht ingediend bij de procureur, wordt immers al te vaak geseponeerd.

Het is toch ongehoord dat beschermde gebouwen door gebrek aan onderhoud zo vervallen dat ze nog nauwelijks of in sommige gevallen niet meer te restaureren zijn. Een mogelijke oplossing zou erin kunnen bestaan dat de gemeentelijke, provinciale of Vlaamse overheid, eventueel na een eerste of tweede aanmaning, de noodzakelijke werken laat uitvoeren en de kosten verhaalt op de eigenaar of vruchtgebruiker.

Heeft de minister reeds enig initiatief genomen om een duidelijke procedure te bepalen voor gevallen waarin de onderhoudsplicht niet wordt nageleefd ?

Antwoord

Artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, verwijst duidelijk naar de onderhoudsplicht en luidt als volgt :

"De eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, zijn ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschermen of te vernielen.

Van onderhoudsplicht is eveneens sprake in het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (dat het koninklijk besluit van 6 december 1976 vervangt).

Artikel 12, 1° en 1° bis van voormeld decreet van 3 maart 1976 stelt het verzuim aan onderhoud strafbaar.

Indien het parket beslist te seponeren, kan nog altijd worden besloten tot het indienen van burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter, of tot het rechtstreeks dagvaarden van de verdachte voor de rechtbank.

Met artikel 15 van het decreet van 3 maart 1976 heeft de decreetgever willen tegemoetkomen aan het principe van de scheiding der machten. Dit artikel stelt immers dat een vonnis noodzakelijk is vooraleer bevel kan worden gegeven tot herstel in de vroegere toestand, en dit op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeloosstelling. Bij het verstrijken van de in het vonnis vastgestelde termijn, kan de minister of zijn

gemachtigde de werken op kosten van de eigenaar laten uitvoeren.

De toekenning van politionele bevoegdheden aan bepaalde categorieën ambtenaren, zoals bepaald in artikel 11 § 5 van voormeld decreet van 3 maart 1976, zou zeker een versterking van het handhavingsbeleid in de toekomst betekenen. Momenteel wordt de eventuele toekenning van dergelijke politionele bevoegdheid onderzocht.